

TERUG IN HET VADERLAND

Zoo is dan nu het stoffelijk overschot van Luit.-kolonel Thomson plechtig in den vaderlandschen bodem ter aarde besteld. Groot was de belangstelling voor deze plechtigheid vanaf het oogenblik dat de „Noord-Brabant” door de regeering naar Durazzo werd gezonden om het lijk van den officier te halen, die zijn leven gelaten had in dienst van het rijk der opstandelingen.

Vanaf het oogenblik dat de „Noord-Brabant” te IJmuiden binnenkwam tot aan het moment dat het stoffelijk overschot van

Mevrouw Thomson met haar dochter en kapitein Thomson in de chapelle ardente.

hij verslaggever was en die dus als zoodanig de ellende in Albanië heeft meegemaakt en nog aldaar vertoefde toen Kolonel Thomson sneuvelde.

Of voelt men niet de tragiek, waar hij het gesprek aanhaalt, dat hij had met Kolonel Thomson waarbij hij hem vroeg of hij geen heimwee naar Holland had?

Uit het antwoord toen door Kolonel Thomson gegeven spreekt duidelijk het geheele karakter van deze groote figuur.

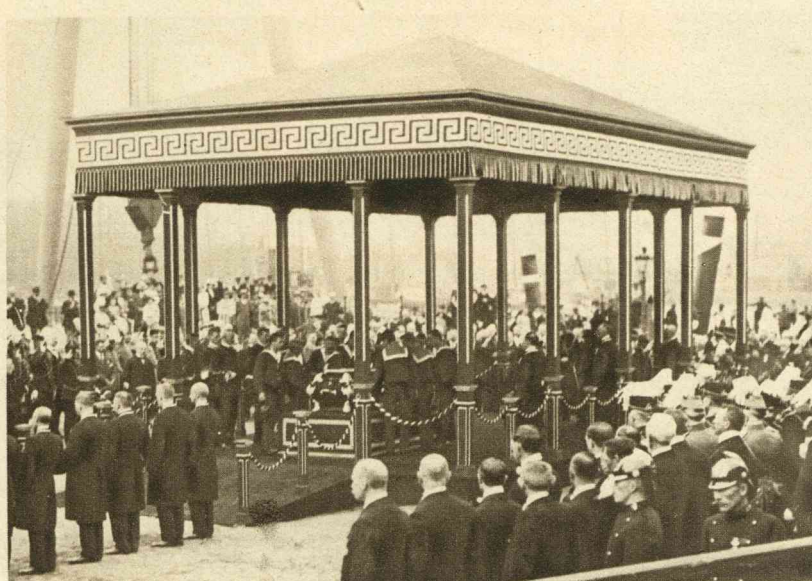
Hij kende de moeilijkheden, doch hij vond de taak, die hem op de schouders gelegd was een menschenleven waard.

Zou hij wellicht op dat oogenblik een voorgevoel gehad hebben van het onheil dat hem wachtte?

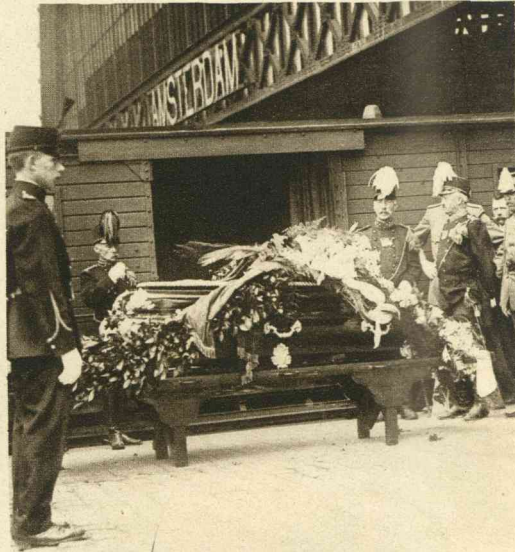
Wie kan het zeggen, doch zeker is het dat

De ordeteekens, sabel en sjako van den gesneuvelde; daarachter de krans, gezonden door H. M. de Koningin.

De kist met het stoffelijk overschot wordt in de chapelle ardente neergezet.

De wagen waarin het lijk naar Groningen is gebracht.

den gevallene te Groningen aan den schoot der aarde is toevertrouwd, is deze belangstelling door heel Nederland getoond; zoowel door H. M. de Koningin, die een vertegenwoordiger zond en een krans op de baar liet leggen als door de vele vereenigingen die hun afgevaardigden zonden.

En dat het niet alleen belangstelling was, doch ook medegevoel, is ten duidelijkste gebleken bij de droeve plechtigheid van zijn begrafenis, zoowel in Amsterdam als in Groningen.

Men moet dan ook wel sympathie gevoelen voor den man die orde trachtte te brengen in den chaos in Albanië.

Kenschetsend vooral is wel het vaarwel van den heer Simons in de Telegraaf, de courant waarvoor

Een der deputaties uit den begrafenisstoet.

hij het verantwoordelijke van zijn roeping gevoelde.

De kransen en bloemstukken waaronder het graf te Groningen bedolven is, geven zeker niet minder de vereering weer, die er voor den overledene gevoeld wordt, dan de vele toespraken die er bij zijn aankomst in het vaderland en op de begraafplaats te Groningen gesproken zijn.

Onze foto's behoeven bij de onderschriften geen nadere toelichting. Zij geven de droeve plechtigheid, zooals deze de vorige week heeft plaats gehad, voldoende weer. Het valt niet te ontkennen dat Nederland zijn in den vreemde gesneuvelde officier op de meest eervolle wijze aan den vaderlandschen bodem heeft toevertrouwd.

De begrafenisstoet in Groningen.

Mevrouw Thomson met haar dochter en Kapitein Thomson op de begraafplaats te Groningen.